

[Skatteministeren]

med obligationslån har selv måttet bære hele kurstabstabet ved lånoptagelsen.

Adgangen efter ligningslovens § 6 til at overføre kurstabsfradraget ved en lånomlægning er egentlig lidt af et misfoster i forhold til de almindelige skatteregler. Regeringen valgte dog at se bort fra sådanne indvendinger for at få vendt en uheldig udvikling på boligmarkedet. Det er heldigvis lykkedes. Men essensen er, at låntagere med gamle kontantlån herved har fået mulighed for at drage nytte af det lavere renteniveau uden at miste den oprindelige fordel på det indfrieede lån. Der er her tale om en særregel for at løse et helt konkret problem, og denne bør ikke blive en del af den generelle skattelovgivning, således at der kan spekuleres.

De seneste rentestigninger betyder, at låntagere, der sidder med lån med lav rente, ved at omlægge til et nyt lån med højere rente, umiddelbart kan opnå en skattefri kursgevinst. Denne skattefri kursgevinst vil, som jeg har nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 1518, blive modsvaret af en større fradragsberettiget renteudgift på det nye lån, idet bruttoydelsen på det nye og gamle lån er den samme, men en større del af ydelsen er renteudgifter, mens afdragsdelen falder, fordi hovedstolen på det nye lån bliver mindre end på det gamle lån.

For låntagere med en amortkonto vil en genomlægning indebære, at retten til forsat kurstabsfradrag fortabes for det indfrieede lån. Dette vil selvfølgelig reducere fordelene ved at gå ind i den form for skattetænkning, sammenlignet med en situation, hvor man tillige kunne overføre kurstabsfradraget. Men skattereglerne bør ikke tilskynde til og præmiere skattearbitrage. Hertil kommer, at den nuværende udformning af reglerne ikke er ensbetydende med, at låntagere, der har en kurstabsfradragsret, er væsentlig dårligere stillet end låntagere uden. Er det f.eks. et obligationslån, der omlægges, må der ved opgørelsen af den gevinst, der kan opnås, tages hensyn til, at låntageren ved optagelsen af obligationslånet havde et kurstab, som den pågældende selv måtte bære.

Hvornår det vil være en fordel at konvertere, må helt overlades til den enkeltes vurdering, da fremtidige fordele eller ulemper helt vil afhænge af den fremtidige renteudvikling.

Spm. nr. S 1704

Til *skatteministeren* (20/7 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Kan ministeren under henvisning til sit svar på spørgsmål nr. S 1518 og under henvisning til det under spørgsmål nr. S 1703 anførte bekræfte, at den eksisterende lovgivning på området betyder en forskelsbehandling mellem boligejere, som har omlagt lån med tilknyttet amortkonto, og boligejere, der ikke har en amortkonto knyttet til deres lån, og kan ministeren i givet fald begrunde forskellen?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1703.

Svar (29/7 94):

Skatteministeren (Stavad):

Jeg kan i det hele henvide til mit svar på spørgsmål nr. S 1703.

Spm. nr. S 1705

Til *skatteministeren* (20/7 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Kan ministeren under henvisning til sit svar på spørgsmål nr. S 1518 bekræfte, at de boligejere, der har mulighed for at udskyde deres lån hjemtagelse og har udnyttet denne mulighed, derved har opnået en fordel sammenlignet med dem, der konverterede ultimo 1. halvår, og kan ministeren begrunde, hvorfor disse boligejere, der har udskudt deres lån hjemtagelse i spekulativt øjemed, skal stilles bedre end de låntagere, der hjemtog deres lån ultimo 1. halvår?«

Begrundelse

Ministeren skriver i sit svar, at han har svært ved at se, at de boligejere, der får mulighed for i op til et år at medtage kursfradraget efter indfrielse af et gammelt kontantlån, skulle opnå større fordele end de, der allerede har konverteret.

Jeg skal henlede ministerens opmærksomhed på, at kursen på den typiske konverteringsobligation ultimo juni måned, hvor disse boligejere skulle hjemtage deres nye lån, lå un-